

Tsjip/Letteren, jaargang 9
nummer 4 – december 1999

Tijdschrift voor literaire, culturele en kunstzinnige
vorming

ISSN 1387-0009 / NUGI 724

Uitgave van Biblion Uitgeverij onder auspiciën van de
Stichting Promotie Literaire Vorming te Nijmegen, met
steun van de Stichting Lezen namens het ministerie van
OC&W.

Redactie

Joop Dirksen
Leo Ewals
Sascha van Kuppeveld
Michel van der Maas (eindredactie)
André Mottart
Sacha Odenhoven (beeldredactie)
Frank Tarenskeen
Piet-Hein van de Ven (hoofdre

Vaste medewerkers

Hans van Bommel, Kees Combat, Hans Ester,
Cor Geljon, Koos Hawinkels, Nicolien Montessori,
Wam de Moor, Tracy van Poppel,
Jacques de Vroomen, Aline Zantinge

Medewerkers aan dit nummer

Mark Van Bavel, Bart Bonamie, Cor Geljon,
André Mottart, Filip Notteboom, Frank Tarenskeen,
Piet-Hein van de Ven, Ive Verdoodt, Rudi Wuyts
en Aline Zantinge

Basisvormgeving

Ellen Mulders

Redactieadres

Tsjip/Letteren
Unilo, Postbus 9103, 6500 HD Nijmegen
t.a.v. Piet-Hein van de Ven
tel. (024) 361 16 36

Tsjip/Letteren verschijnt vier keer per jaar:
in april, juni, oktober en december.
Kopij inzenden uiterlijk twee maanden voor
verschijningsdatum.

TSJIP

Vlaanderen, o welig huis waar we zijn als genooden
aan rijke taaffen! - daar nu glooiend zijn de weiën
van zomer-granen, die hunne aëmende ebbe breiën
naar malvend Ooste' en statig dagerade-rooden,
dewijl de morge' ontwaakt ten hemel en ter Leië -:
wie kan u weten, en in 't harte niet verblijën,
niet danke' om dagen, schoon als jonge zege-goden,
gelijk een beedlaar dankt om warme tarwe-brooden?...

O Vlaandren, blijde van uw gevens-reede handen,
zwaar, daar ge deelend gaat, in paarse en gele wade,
der krachten die uw schoot als roodend ooft beladen,
- Vlaandren, wie weét u en de zomer-dageraden,
en voelt geen rilde liefde in zijne leden branden
'lijk deze morgen door de veië Leië-landen?

Karel van de Woestijne; vóór 1897. Uit: *Verzen van Karel van de Woestijne:
't Vader-Huis; de Boomgaard der Vogelen en der Vruchten; vroegere Gedichten*.
Bussum: C.J.A. van Dishoeck, 1914, p. 209.

(trekt jeans weer op en knoopt ze dicht) zodat ge terug moet komen op uw begin
en bekennen dat ge niet kunt kiezen tussen die 2 gedachten... *schop de menschen
tot zij een geweten krijgen*, en: *ach, wat heeft het alles voor zin?*... zodat ge die
2 gedachten dan maar tegelijkertijd aan uw boezem koestert... en dat ge van de
weeromstuit vergeet van ook maar iets te doen... ge doet geen fluit...
en dat ge dus niet anders kunt dan knarsetandend van uw eigen te concluderen:
ikzelf ben het die gespleten en bescheten ben, bekakt en hypocriet... ik ben ges-
pogen en gestampt een vlamingske mèt de rest...
en dat ge eens kijkt naar uw medevlamingskes... en dat ge denkt: 'allez vooruit!'
(*grimast van walg*)... ze zouden ons in een vergeetput moeten smijten en het
deksel dichtsolderen maar voor de rest 'zijn wij de kwaadste niet...' (*grimast*) **we**
vechten niet totdat er bloed vloeit, we vertellen gaarne vuile moppen, we koken
niet slecht en 'we kunnen er ook niet echt aan doen...' (*grimast*)

Uit: Tom Lanoye: *Gespleten en bescheten*.
In: *De Morgen*, 12 februari 1999, p. 28.